

USNESENÍ

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 18. listopadu 2025 odvolání obžalované **XXXXXX**, nar.XXXXXX, trvale bytem XXXXX, proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 17. 7. 2025, č.j. 12 T 41/2025-231, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalované **zamítá**.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byla obžalovaná uznána vinnou přečinem krivého obvinění podle § 345 odst. 2 trestního zákoníku, kterého se dle zjištění soudu prvního stupně měla dopustit tak, že dne 6. 9. 2024 se dostavila na ulici Příční 31 v Brně na služebnu Policie České republiky, Městského ředitelství policie Brno, 7. oddělení obecné kriminality s tím, že má podezření na pohlavní zneužití své nezl. dcery XXXXX, nar. XXXXX, přičemž následně ve své výpovědi v rámci podaného vysvětlení dle § 158 odst. 6 trestního řádu uvedla, že by byla ráda, aby se zjistilo, zda nedochází ke zneužívání její dcery XXXXX ze strany otce L.F., nar. XXXXX, přičemž toto podezření získala po návratu své dcery od otce, u kterého byla její dcera od 15. 8. 2024 do 1. 9. 2024, kdy upozorovala, že se její dcera začala poté chovat jinak, byla zamlklá, skleslá a na všechno odpovídala „ano“, což u ní bylo neobvyklé, následně mimo jiné uvedla, že se dcery ptala na to, zda ji tatínek nějak hladí, na což jí dcera řekla, že ji tatínek lechtá a když se jí dále ptala, kde ji lechtá, tak jí dcera ukázala, že na rukou, na hrudníku, na nohou a taky ukazovala na oblast rozkroku, přičemž totožná místa jí měla její dcera následně ukázat na hadrové hračky ve tvaru komiksové postavy Spiderman, a dále jí měla nezletilá říct, že ji takto otec lechtá, když je v postýlce, přičemž na základě tohoto trestního oznámení byly téhož dne pod sp. zn. KRPB-185339/TČ-2024-060073 zahájeny úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 3 písm. a) trestního zákoníku, z něhož byl podezřelý L.F., kdy XXXXX uváděla skutečnosti svědčící pro podezření z uvedeného trestného činu i při dalších podaných vysvětleních dne 17. 10. 2024 a 4. 12. 2024, kdy mimo jiné vypověděla, že je přesvědčená, že skutečně došlo k pohlavnímu zneužívání její dcery, že podle ní chce být dcera chlapeček kvůli tomu, aby na ni otec nesahal, že to může mít souvislost s tím zneužívám, přičemž poškozený L.F. byl následně vyslýchán na policii, o čemž se dozvěděli sousedé v jeho bydlišti, což mohlo závažně poškodit jeho pověst, přičemž následným prověřováním bylo zjištěno, že se skutek nestal a věc byla z toho důvodu dne 17. 12. 2024 usnesením policejního orgánu č. j. KRPB-185339-97/TČ-2024-060073 odložena podle § 159a odst. 1 trestního řádu, s nabytím právní moci dne 21. 12. 2024, přičemž poškozený L.F.,

nar. XXXXX, se v důsledku vedeného trestního řízení mohl vídat se svou dcerou po přechodnou dobu pouze ve formě asistovaných styků.

2. Za tuto trestnou činnost byl obžalovaný podle § 67 odst. 2 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 67 odst. 1, 2 trestního zákoníku uložen peněžitý trest ve výši 150 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby byla stanovena na částku 300 Kč, celkem tedy 45.000 Kč. Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku bylo rozhodnuto o tom, že peněžitý trest bude zaplacen v měsíčních splátkách, a to do pěti měsíců od právní moci rozsudku, přičemž výhoda splátek odpadá, jestliže obžalovaná nezplatí dílčí splátky včas.
3. Proti rozsudku podala obžalovaná odvolání směřující do všech jeho výroků. V písemném odůvodnění odvolání, vypracovaném obhájkyní, obžalovaná nalézacímu soudu vytýká, že nedostatečně zohlednil všechny rozhodné okolnosti, zejména se nedostatečně vypořádal s řešením předběžné otázky, kdy plně akceptoval závěr usnesení policejního orgánu, kterým bylo oznámení obžalovaného odloženo, a na tom postavil obvinění přečinu krivého obvinění. Obžalovaná je přesvědčena a představuje to její subjektivní postoj, že nebylo jejím úmyslem v září 2024 poškodit pana L.F., otce dcery a bývalého manžela. Reagovala jen na chování své dcery a doporučení, kterého se jí dostalo od pracovníků OSPOD i krizového centra. Obžalovaná je obyčejnou prostou ženou, zjednodušeného pohledu na svět, odpovídajícím jejím intelektuálním schopnostem, milující matkou vymodlené dcery, ženou „krev a mlíko“ s trochu hysterickým a urputným chováním, ale to nemůže představovat naplnění subjektivní stránky u přečinu krivého obvinění. Byla víc než rok rozvedena, ona i poškozený po všech peripetiích manželství, jak je prezentoval poškozený prostřednictvím nahrávek a doložením přestupkových spisů předcházejících rozvodu, dospěli k dohodě o výchově dcery i o majetkovém vypořádání. Dcera byla ve střídavé péči, která dle sdělení obou fungovala. Čeho by tedy chtěla svým jednáním dosáhnout? Obžalovaná je trestána, protože jí byly policejním orgánem kladeny subjektivní otázky, které jí vložily do úst slova, že je přesvědčena, že k danému jednání došlo, na druhou stranu celou dobu se dožadovala, aby bylo vyšetřeno, zda se popsané jednání skutečně stalo a zda nezletilá mluví pravdu. Policejní orgán žádné vyšetřování v souladu s metodikou policie pro vyšetřování problematiky mravnosti trestné činnosti a trestné činnosti páchané na dětech neprováděl. Žádný pohovor s dcerou obžalované v místnosti speciálně zřízené pro dětské oběti a svědky za použití panenek Jáji a Páji neproběhl. Dále obžalovaná v odvolání poukázala z jejího pohledu na nedostatečně použité vyšetřovací metody, zdůraznila, že se ničeho nedopustila, chovala se jako matka malé dcery dle doporučení odborníků, ztrácí důvěru v celý systém, který z ní udělal pachatelku a nyní čelí návrhu otce poškozeného F. u opatrovnického soudu na změnu střídavé péče o dceru na výlučnou péči otce. Obžalovaná tak navrhla, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek a v plném rozsahu ji podané obžaloby zprostil.
4. Odvolání bylo podáno včas, oprávněnou osobou a obsahovalo veškeré náležitosti odvolání dle § 249 odst. 1 trestního řádu. Odvolací soud neshledal důvody pro odmítnutí nebo zamítnutí odvolání ve smyslu § 253 odst. 1, 3 trestního řádu. Z podnětu podaného odvolání tak odvolací soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1, 3 trestního řádu napadený rozsudek přezkoumal ohledně všech výroků, jelikož proti všem bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad.
5. V řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, bylo důsledně postupováno v souladu s ustanoveními trestního řádu, zejména pak s těmi, které mají zabezpečit řádné objasnění věci a právo obžalované na obhajobu. Řízení není zatíženo žádnými podstatnými vadami, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávané části rozsudku. Ostatně to nebylo ani namítáno. Nebyl proto shledán důvod pro zrušení rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Brázdová

6. Soud prvního stupně skutkově zjištění rozvedl v souladu s ustanovením § 125 trestního řádu. Skutkový děj byl zjištěn správně, tj. bez důvodných pochybností, v rozsahu nutném pro rozhodnutí (§ 2 odst. 5 trestního řádu). Skutková zjištění odpovídají výsledkům provedeného dokazování a jsou úplná a správná a přestože u hlavního líčení žádná z procesních stran nenavrhovala doplnění dokazování, odvolací soud v rámci přípravy jednání předvolal svědka M.K., když z připojeného spisu PČR KRPB-185339/TČ-2024-060073, kde byl jako podezřelý prošetřován nyní poškozený L.F., který byl před nalézacím soudem proveden jako listinný důkaz, bylo zjištěno, že uvedený svědek, měl být přítomen šetření OSPOD ÚMČ XXXXX v bydlišti obžalované dne 27. 11. 2024, přičemž v rámci tohoto šetření se měl dozvědět skutečnosti významné pro toto trestní řízení.
7. Svědek M.K. před odvolacím soudem po řádném poučení vypověděl, že pracuje jako policista, v listopadu 2024 probíhalo šetření v místě bydliště obžalované a její dcery, kdy se pan sociální pracovník se zaměřil na povídání s dcerou, ukazovala jim hračky, říkala pohádky, pracovník sledoval její chování, pak dělali fotodokumentaci bytu, na lednice byly fotografie z různých výletů, kde malá byla. Ta s nimi po celou dobu komunikovala, nebála se. U lednice pak probírali výlety, říkala, že jezdí k dědovi, že má psa XXXXX, že jezdí k tat'kovi, ale tat'ka, že jí strkal ve vaně XXXXX. On se jí ptal, jak na to přišla, tak mu řekla, že ji to naučila říkat mamka. U tohoto rozhovoru byli jenom oni dva. Sociální pracovník byl v té chvíli s obžalovanou v obývacím pokoji. O této události se sepsal úřední záznam do trestního spisu. Poté, co mu říkala tu větu, už se jí dál neptal a pokračovalo se ve fotkách. Zda bylo důvodem místního šetření požadavek OSPOD nebo policie, to už přesně neví. On sám se řádově takových šetření účastnil desítek, byl proškolen, jak s nezletilými pracovat. V rámci vyšetřování v uvedené trestní věci prováděl ohledání mobilního telefonu pana F., vyhodnocení jeho obsahu, dále místní šetření u pana F. a rodičů paní F.. Pokud jde o obsah telefonu, vybavuje si, že tam byly nějaké hádky mezi paní F. a panem F., z jakého období, to neví.
8. Pokud pak obhajoba u veřejného zasedání před odvolacím soudem navrhla doplnění dokazování výslechem svědkyně R.B., kamarádky obžalované, která by měla soudu potvrdit to, že jí nezletilá XXXXX měla v lednu a únoru letošního roku sdělit, že jí to „tat'ka už nedělá“, odvolací soud tento návrh na doplnění dokazování zamítl jako nadbytečný. I kdyby uvedená svědkyně skutečně tyto skutečnosti potvrdila, stále by šlo pouze o reprodukci toho, co jí měla sdělit nezletilá, bez jakéhokoli dalšího kontextu neprokazujíc to, že se vůči ní poškozený F. takového jednání v minulosti dopouštěl.
9. Nalézací soud hodnotil důkazy tak, jak mu to ukládá ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu. Nutno zdůraznit, že je právem soudu prvního stupně hodnotit provedené důkazy a odvolacímu soudu nepřísluší zasahovat do volného hodnocení důkazů soudu prvního stupně, pokud není v rozporu se zásadami formální logiky, pokud nejde o případ důkazů opomenutých, či pokud zjištěný skutkový stav není v rozporu s obsahem provedených důkazů, což v tomto případě odvolací soud nezjistil a v kontextu doplněného dokazování tedy po zhodnocení výpovědi svědka M.K., který vypovídal po řádném poučení, tedy osoba bez jakéhokoli vztahu k obžalované i k poškozenému a které mu tak odvolací soud neměl důvod nevěřit, musel závěru soudu prvního stupně, že se skutek stal, že jde o trestný čin a že jej spáchala právě obžalovaná, přisvědčit.
10. Především nutno zdůraznit, že stejně jako soud nalézací má odvolací soud za prokázané, že se skutek, pro který byl poškozený L.F. jako podezřelý prověřován v řízení, vedeném u Policie ČR, KŘB pod sp. zn. KRPB-185339/TČ-2024, se nestal. V tomto směru možno odkázat za logické a přiléhavé odůvodnění napadeného rozsudku (odst. 15-17) a nelze tak podanému odvolání přisvědčit, že se soud nalézací s touto otázkou nevypořádal. Obžalovaná pak nerozporovala průběh skutkového děje co do objektivní stránky, tedy jak byl vymezen ve výrokové části napadeného rozsudku, přičemž těžiště její obhajoby leželo v namítaném nedostatku subjektivní stránky, tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Brázdová

v tom, že by trestní oznámení na poškozeného a navazující skutečnosti, které sdělovala v rámci prověřování jeho osoby, uváděla s cílem lživě jej obvinít z trestného činu, aby mu přivodila trestní stíhání, že pouze chtěla řádně prošetřit okolnosti, které se dozvěděla od dcery. S touto uplatněnou obhajobou obžalované se však bezesbytku vypořádal nalézací soud (odst. 13-17 odůvodnění napadeného rozsudku). Tento závěr vyplývá ze samotných okolností spáchání skutku obžalovanou, z toho, že i přes objektivně provedené šetření ve shora citované trestní věci, kdy byl poškozený L.F. prověřován jako podezřelý, nebyly zjištěny žádné skutečnosti o tom, že by se měl dopouštět jednání vůči své nezletilé dceři, tak jak to sdělovala obžalovaná, naopak řada důkazů shromážděných v rámci prověřování (např. gynekologický nález) je přímo vylučovala. S uvedeným koresponduje i přiléhavé právní hodnocení jednání obžalované, tak jak je provedl soud prvního stupně (odst. 18-19 odůvodnění napadeného rozsudku), se kterým se rovněž odvolací soud ztotožňuje a pro stručnost na ně odkazuje, s drobnou korekcí vyplývající z doplnění dokazování před odvolacím soudem. Pokud bylo prokázáno, že nezletilá XXXXX v rámci místního šetření, kterému byl přítomen svědek M.K., tomuto zcela spontánně sdělila, že: „...to, že jí XXXXX, jí naučila říkat mamka...“, je zřejmé, že obžalovaná nejen, jak uzavírá nalézací soud, byla přinejmenším srozuměna s tím, že její podané oznámení je nepodložené a neodpovídá skutečnému stavu věci, ale že o nepravdivosti svého trestního oznámení věděla. Trestné činnosti se tak ve vztahu k naplnění základní skutkové podstaty žalovaného přechinu dopustila nikoliv v úmyslu eventuálním ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ale v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Pokud jde o specifický úmysl přivodit trestní stíhání, který je u přechinu křivého obvinění dle § 345 odst. 2 trestního zákoníku, kterým byla obžalovaná uznána vinnou, vyžadován (viz 3 To 1568/2015), v tomto směru postačuje i srozumění obžalované s následkem, tedy úmyslu eventuální, přičemž právě s ohledem na aktivitu obžalované a jí opakovaně sdělované skutečnosti v rámci prověřování je zřejmé, že s tím, že by poškozený mohl být trestně stíhán, byla minimálně srozuměna. Z hlediska naplnění znaků skutkové podstaty je pak zcela nevýznamný motiv obžalované, nicméně pokud se hájila tak, že žádný motiv pro své jednání neměla, odvolací soud konstatuje, že naopak ten je naopak zcela logicky vysvětlitelný spory obžalované s poškozeným, vyplývajících z rozvodu jejich manželství.

11. Při ukládání trestu obžalované nalézací soud řádně zhodnotil všechny okolnosti pro ukládání trestu rozhodné ve smyslu § 38 odst. 1, § 39 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku. Pokud byl obžalované, která dosud nebyla trestána, ukládán trest alternativní, tedy peněžitý, a to ve výměře zcela přiměřené majetkovým poměrům obžalované, tedy ve výši 45 000 Kč, navíc s povolením splátek, rozhodně se nejedná o trest, který by byl trestem přísným, natož nepřiměřeně přísným, což by mohlo být jediným důvodem pro zásah odvolacího soudu ve smyslu § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu.
12. S ohledem na shora uvedené tak bylo odvolání obžalované zamítnuto podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. b/cc trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a, trestního řádu),

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Brázdová

- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a-l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 tr. řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000,- Kč.** (§ 3a vyhl. č. 312/1995 Sb.).

Brno 18. listopadu 2025

Mgr. Adam Kafka v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Brázdová